

Socialudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Albertslund d. 17. april 2007

Vedr.: B 129 Forslag til folketingsbeslutning om fastsættelse af tilskud i hjælpeordninger på niveau med løn- og arbejdsforhold på arbejdsmarkedet.

Vi er 2 familier, der ønsker at kommenterer på det stillede forslag. Begge familier har en ung med muskelsvind, begge permanente kørestolebrugere med væsentlige funktionsnedsættelser og hos den ene unge med respirationsproblemer, der medfører anvendelse af respirator om natten.

De unge er 13 og 16 år, og er skolesøgende i 7. og 9. klasse. De er aktive unge, der søger mod at videreudanne sig, som henholdsvis indenfor jura og som animator. De er meget bevidste om at en boglig uddannelse er deres vej til at undgå en førtidspensionering. De stræber begge mod arbejdsmarkedet og at kunne forsørge sig selv.

I deres hverdag er hjælperen en forudsætning for at få hverdagen til at fungere. De kan ikke selv komme ud af sengen, i bad, få tøj på, pakke skoletasken, komme i skole m.m., og derfor er hjælperen den fysiske kraft, de unge ikke selv har – deres arme og ben. Der er eksempler gennem hele dagen, hvor hjælperen er en væsentlig faktor for, at de unge kan være aktive unge og dermed være integreret i samfundet og gå i den almindelige folkeskole og på efterskole.

Tænk blot på en lukket dør, de ikke kan komme igennem eller på når de taber noget på gulvet, de ikke kan samle op. Når de ikke har kræfter til meget mere end at løfte en halv liter mælk, er der mange begrænsninger i det daglige. Her giver hjælperne de unge mulighed for at fungerer på mere lige vilkår med deres omgivelser. Hjælperen er med til at åbne dørene til et selvstændigt liv, et værdigt liv, hvor de kan deltage på lige fod med andre i arbejdslivet og dermed som en helt almindelig skatteborger.

Drengene er begge i puberteten og i den fase, hvor de løsriver sig for forældrene og det er uværdigt for dem når vi forældre skal træde ind som hjælpere. Vi påtager os naturligvis med glæde alle

vore forældre forpligtelser, men har også hele administrationsiden med det offentlige vedr. hjælpere, hjælpemidler, boligindretning, bil, uddannelse og en lang række emner der ikke er forbundet med at have et rask barn. Da der er raske søskende i begge familier har vi et godt sammenligningsgrundlag.

Dette sker desværre oftere og oftere, da manglen på hjælpere er blevet massiv. På et trængt arbejdsmarked med historisk lav arbejdsløshed, er det vigtigt at kunne give konkurrencedygtige aflønning for i det hele taget at kunne tiltrække folk til jobbet, som er så vigtigt for familien, trivslen og muligheden for at forældrene kan bevare deres relationer til arbejdsmarkedet.

Et job som handicaphjælper er et job, hvor du overtager den fysiske del af et andet menneske, som er helt afhængig af, at hjælperen tager dette job alvorligt. Hjælperen er ikke kun arme og ben for den handicappede, men også meget tæt på et andet menneske, hvor det er nødvendigt for den handicappede at have 100% tillid til hjælperen. Du vil have brug for hjælp til toilet, til bad, altså den intime del af den personlige pleje.

I familien med et barn med respirationsproblemer medfører manglende hjælper at en forældre skal tage vagten – og der er næsten umenneskeligt at skulle passe sit job efter en nattevagt hvor man har skulle styre respirationsapparat og vende den unge i løbet af natten.

Ved handicappede med behov for respirationshjælp ligger den handicappedes liv i hjælperens hænder.

Tænk dig, at hver nat, du lægger dig til at sove, at du skulle overlade dit liv i et andet menneskes hænder!

Uden hjælpere ville en forældre i hver familie være nødsaget til at væk fra arbejdsmarkedet med tabt arbejdsfortjeneste som kompensation og med stor risiko for, ikke at kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet. Der vil ligeledes være indbygget potentielle konflikter mellem børn/unge og forældre – da den øgede forældre opmærksomhed bliver en spændetrøje for begge parter.

Vi har i begge familier store problemer med at rekrutterer hjælpere og fastholde dem i ansættelsen, simpelthen fordi vi ikke kan tilbyde en fornuftig løn og særligt, at der ingen pensionsordning er tilknyttet og lignende ydelser, som i andre ansættelsesforhold. Vi benytter alle kanaler vi kender, netværk, jobannoncer, opslag i supermarkedet og indrykning af annoncer på jobportaler og via serviceordninger, der er specialiseret indenfor handicapområdet. Ofte må vi antage den hjælper der søger – fordi der ikke er et udvalg at vælge imellem. Ligeledes bliver vi nødt til at give urimelig

lang snor, hvis vi har et ansættelsesforhold, der ikke fungerer, idet vi ikke kan skaffe en anden hjælper. I et tilfælde måtte den ene familie afskedige en hjælper, der slog den unge, men det medførte, at der ikke var hjælper i en måned før en ny kunne skaffes.

Sommeren anvendes også ofte til at søge at skaffe hjælpere til nyt skoleår – men det medfører at de unge ikke har hjælp gennem sommeren.

Hjælperordningen er vital for mennesker med væsentlig funktionsnedsættelse og betyder en fantastisk forskel på hverdagen. Men en fungerende hjælperordning drømmer de unge om et liv med indhold og muligheder – og de kan være aktive i deres hverdag.

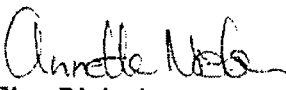
Med en forbedring af hjælpernes løn- og arbejdsvilkår vil vi kunne give et mere tidssvarende job. Et job som måske vil kunne fastholde hjælpere, ikke kun som et midlertidigt job, men et job, der er fremtid i.

Løn- og arbejdsvilkårene nu er så elendige, at mange ansøgere til hjælperjobbene trækker sig, når de hører hvad lønnen er. Et hjælperjob med bedre løn- og arbejdsvilkår kunne tiltrække en bedre arbejdskraft, i længere tid - ja måske endda få hjælperjobbet til at blive et job for livet svarende til et livslangt job som hjemmehjælper.

For at bevare lysten til som hjælper at søge job bliver vi som brugere nødt til at kunne give en konkurrencedygtig løn med vilkår, som på det øvrige arbejdsmarkedet. Ellers frygter vi at muligheden for at rekrutterer hjælpere vil forsvinde – og hermed muligheder for at give vores unge en tilværelse, hvor de ikke blot bliver tilskuer til livet, men deltager aktivt.

Venlig hilsen

Birthe og Holger Egholm
Troldnøddegården 22
2620 Albertsund

Jim Richelsen og Annette Nielsen
Sigridsvej 24
3650 Ølstykke